

DORPSORGaan

spaarndam

DORPS-ORGAAN SPAARNDAM

inhoud	
spaarndam en de sportvisserij	2
de geschiedenis van spaarndam	3
waarschuwing	4
een burgemeester ging een burgemeester komt	5
een dankbetuiging van een ongevalspatiënte	5
beste klep	6
de bejaardensoos met vakantie	7
wist u	8
nieuws voor automobilisten	8
herkent u het	9
kermis in spaarndam	10
busklachten over lijn 4	10
verkeers-perikelen	11
politiek dozijn	12

redactieleden:

e. huttinga	spaarndammerdijk 96A
j. a. knijnenburg	ijdijs 26
r. van meesche	visserseinde 4
p. a. roelofsen	dr. w. nijestraat 9
d. a. verdurmen	visserseinde 71

blad van de dorpsraad-spaarndam

2e jaargang nr. 6

redactieadres: visserseinde 4, spaarndam

SPAARNDAM en de

sportvisserij

Zodra het visseizoen is aangebroken, nemen velen (Spaarndammers en zij, die dit merkteken niet dragen) bezit van de oevers van de Spaarndamse wateren.

Niet zo zeer uit drang tot machtsbezit, doch louter gedreven door heimwee naar datgeen, wat zich in de wateren bevindt en vis wordt genoemd.

Het "onbekend maakt onbemind" blijkt in dit verband niet op te gaan.

Ieder jaar kunnen hele horden hun vislusten maar nauwelijks bedwingen.

Als het dan eindelijk weer zo ver is, grijpen zij naar hun wapentuig, één hengel, meer hengels etc.

Weer anderen hebben er een bootje bij nodig, omdat zij beslist op het water willen hengelen.

Kortom, de beoefening van de sportvisserij is

degenen, die den, blijken een te kunnen opbrengen. Gezaak en overwint neert men waar-kringen.

Dat is geen het gaat er tenslot- één visje per keer te

Denkt U er dan om, U zich aan de spelregels ondermaatse vis bedient.

Denkt U voorts ook om Uw hengelakte of hoe zo'n papiertje, wat U nodig hebt, ook maar heten mag. In Nederland moet je nu eenmaal overal papieren voor hebben, wat je ook onderneemt. Het is goed dit van te voren te bedenken om teleurstellingen te voorkomen.

En eh., zo'n papiertje kost geld. Voor niets gaat de zon op.

Nu het dan weer vissen geblazen is, wensen wij iedere sportvisser gaarne goede vangst en bovenal veel genoeg aan en/of op het water.

Haal geen ouwe koeien uit de sloot. Dat is zinloos.

Tenslotte nog dit.

Als U Uw blik zo nu en dan eens wilt verruimen, dan is dat binnenkort weer mogelijk, want weldra zal de IJmuidense Noordpier weer voor het publiek zijn opengesteld.

zich een ontspannend ge- hiermede bezig hou- grote portie geduld gen. (Tijdens het duld is een schone alles, zo redes- schijnlijk in die

visserslatijn, want te om minstens vangen. geachte hengelaars, dat houdt en dat U zich niet van

DE REDACTIE.

DE GESCHIEDENIS VAN

SPAARNDAM

DEEL XII

"Op 1 april verloor Alva zijn bril", zo luidt de bekende verbastering van het feit dat de Spaanse landvoogd Alva op 1 april 1572 de belangrijke stad Den Briel aan de geuzen moest prijsgeven. Dat verlies betekende een bijna algemene opstand tegen het gehate Spaanse bewind van hertog Alva. Alleen in Amsterdam, Den Haag, Schoonhoven en enkele andere plaatsen waar hun garnizoenen lagen, konden de Spanjaarden zich handhaven. Hun positie in die plaatsen was echter allesbehalve sterk te noemen: het platteland was in handen der opstandelingen en dat betekende dat de garnizoenen spoedig gebrek kregen aan voedsel en ook wel aan kruit.

De Spaanse troepen in Den Haag stonden onder het bevel van Don Hernando de Toledo die aan zijn kapitein Don Rodrigo Zapata de opdracht gaf om met 300 man in Amsterdam tarwe en kruit te gaan halen. Over deze en andere acties van de Spaanse soldaten zijn we goed geïnformeerd omdat verschillende Spanjaarden die hier de Tachtigjarige Oorlog meemaakten van hun ervaringen een kroniek hebben bijgehouden.

Zapata werd onderweg door opstandelingen overvallen en zijn troepen moesten zware gevechten leveren om Amsterdam te kunnen bereiken. Op een mijl afstands van de stad legerden zij zich en Zapata zond bericht naar de magistraat om hen van zijn komst te verwittigen en te verzoeken hem spoedig de verlangde benodigdheden te verstrekken. Het Spaansgezinde Amsterdamse bestuur was bereid om Zapata snel tarwe en kruit te leveren. We moeten daarbij niet vergeten dat niet alleen de gezindheid doorslaggevend was, want angst voor de legering van de ruwe soldaten binnen de stadsmuren speelde minstens een even grote rol.

Omdat de opstandelingen de bruggen vernield hadden en hun aanvallen een te groot gevaar vorm-

den, was Zapata gedwongen om met zijn legertje over de Spaarndammerdijk naar Spaarndam te trekken. De opstandelingen hadden dat echter vernomen en het dorp bezet. Een gevecht was onvermijdelijk. Op een kanonschots afstand van Spaarndam deden de Hollanders met vliegende vaandels en slaande trom een uitval. Zapata stelde zijn mannen toen aldus op: in de voorhoede dertig musketiers in rijen van tien, want breder was de dijk niet; achter hen kwamen de piekeniers en hellebaardiers. Aan weerszijden van de dijk liepen de vaandrags, ieder met tachtig man onder hun bevel en ook de achterhoede, waarin zich de paard en wagens met tarwe en kruit bevonden werd door de soldaten

SPAARNDAM EN DE OPSTAND TEGEN SPANJE I.

goed gedekt. Terwijl de mannen zo in gesloten slagorde voorwaarts gingen, vielen de Hollanders onverschrokken aan. Ook over het IJ stuurden ze een bark met schutters om de

Spanjaarden van op zij aan te vallen maar deze actie had geen succes. Tegelijkertijd stormden de goed geoefende Spaanse soldaten op de opstandelingen in die te land waren en dreven hen terug in het dorp. De Spanjaarden zetten hen na tot aan de eerste huizen van Spaarndam en Zapata had daardoor de gelegenheid de ingang van de plaats te verkennen. Deze was zo nauw dat er twee, hoogstens drie man tegelijk naar binnen konden gaan. Waarschijnlijk zullen de Hollanders daar wel de hand in hebben gehad, want het lijkt niet waarschijnlijk dat in normale tijden de doorgang zo smal was dat er amper een wagen kon passeren.

Toch drongen de Spaanse soldaten vastberaden Spaarndam binnen, doodden er twee honderd man en maakten twee vaandels en het geschut van een vaartuig buit. Ook namen ze de belangrijke opstandelingenleider Roobol gevangen. Aan Spaanse zijde viel één dode en werd één man gekwetst. (Dit bericht uit Spaanse bron lijkt me even "betrouwbaar" als de dagelijkse

meldingen van de Amerikaanse verliezen in Vietnam).

Roobol vertelde dat de opstandelingen van Haarlem besloten waren om Spaarndam te versterken omdat het zo'n belangrijk verbindingspunt was, zowel te water als te land. Als de Hollanders dit punt bezet hielden dan zouden ze de tien Spaanse vendels die in Holland waren als in de val gevangen kunnen houden. Daarom besloot Zapata Spaarndam tot de grond toe af te laten branden om voor geruime tijd het bouwen van een versterking aldaar onmogelijk te maken.

De rebellen kwamen met twintig schuiten en een galjoot over het Haarlemmermeer om dit te beletten, maar ook nu moesten de onervaren opstandelingen het tegen de Spanjaarden afleggen. Zapata hield zich staande tot de hele plaats verwoest was, wat met de houten huizen in die tijd niet zo'n groot probleem was.

Daarop trokken de Spanjaarden door in de richting van Santpoort en langs het strand voortmarcherend wisten ze zonder veel kleerscheuren Den Haag weer te bereiken.

G. van den Beldt Jr.

WAARSCHUWING

Enkele schoolkinderen (1e klassers), "vonden" op weg naar school, naast de vuilnisemmer, een blikken doosje, nog half gevuld met maagtabletten. Net bruine pepermuntjes!

Die werden rondgedeeld en voor een deel geconsumeerd!

Op school werd het blikje met de resterende tabletten ontdekt en "in beslag" genomen.

Direct werd onze dokter om raad gevraagd.

Gelukkig bleven nadelige gevolgen uit.

Mede-Spaarndammers: laten we dergelijke en nog gevaarlijker medicamenten afdoende vernietigen en niet beschikbaar stellen voor nieuwsgierige en snuffel- en grijpgrage kinderhanden!

Onderwijzend personeel.

EEN BURGEMEESTER GING EEN BURGEMEESTER KOMT!

Per 1 juli a.s. is benoemd tot burgemeester der gemeente Haarlemmerliede en Spaarnwoude de heer H. M. van Bruggen, thans loco-burgemeester van deze gemeente.

Zoals bekend, was deze functie er vacant sedert het vertrek van de heer F. E. M. baron van Hövell tot Westerfliet naar Elst, in december van het vorige jaar.

De nieuwe burgemeester is voor velen geen onbekende in de gemeente Haarlemmerliede en Spaarnwoude.

Een gelukwens, ter gelegenheid van deze eervolle benoeming, is ook in dit orgaan op zijn plaats.

DE REDACTIE.

EEN DANKBETUIGING VAN EEN ONGEVALSPATIËNTE

Het is mij een behoefte om via ons dorpsorgaan een woord van hartelijke dank uit te spreken aan allen, die na een mij overkomen ongeval, niet alleen een warm medeleven, maar ook spontane hulp (dit laatste inzonderheid van de zijde van mijn omwonende burens) hebben betoond.

Aan veel bezoek, fruit, bloemen en lectuur ontbrak het mij dan ook niet.

Ook bestuur en leden van de soos, hoewel ik verstek liet gaan, hebben mij niet vergeten.

Zo iets is hartverwarmend, waar mijn man en ik U allen dan ook zeer erkentelijk voor zijn.

Mevrouw Roelofsen,
Dr. W. Nijestraat 9,
Spaarndam.

Beste Klep

Twee redenen nopen me je weer eens te schrijven. Twee redenen, die geen van beiden prettig zijn, maar waarover ik toch eens mijn hart wil luchten.

Ten eerste, de Koninginnedagviering bij ons in Spaarndam. Prima zul je zeggen. Is het ook, ik ben er van overtuigd dat je ver moet zoeken, om iets dergelijks in zo'n kleine gemeenschap te vinden. Onze "commissie Koninginnedag" kan ik dan ook niet anders dan lof toezwaaien. Er wordt eigenlijk nooit aan gedacht, wat er aan voorbereidingswerk vooraf gaat, om deze feestdag vlot te laten verlopen. Om dan over het werk op de dag zelf maar te zwijgen. Maar daar zijn we het waarschijnlijk wel over eens. Het gaat om het volgende: In het vorige Dorpsorgaan heb je kunnen lezen, dat er ieder jaar lampen uit de Balkbrugverlichting worden gedraaid. Een vrij misselijke aardigheid, die de organisatoren dit jaar op ca. f 25,-- komt te staan. Men overweegt al om deze verlichting in de toekomst achterwege te laten. Verder wordt het de hoogste tijd dat de ouders van de kinderen, waarvoor deze dag voor een groot gedeelte is georganiseerd, wat meer medewerking verlenen voor het wel-slagen van deze dag. Bij de traditionele kinderspelen staan de commissieleden vaak voor een schier hopeloze taak. Een beetje assistentie van de ouders zou bijzonder worden gewaardeerd. En dan nog iets: wanneer het avondprogramma voor de ouderen begint, zijn de banken voor de muzikant, die in de eerste plaats voor deze ouderen bestemd zijn, al door de jeugd bezet.

Als er nu rustig gezeten werd, zou het nog niet zo erg zijn, maar de jeugd maakt er een spelletje van er over heen te rennen en ze omver te schoppen, waardoor ook dit jaar weer, meestal kleine kinderen, zich bezeren. Treurig is het, dat deze tafelen zich meermalen afspelen onder het "toeziend oog" van de ouders. Helaas was het "rumoer" dit jaar van dien aard dat verschillende ouderen zijn weggelopen. Door het hinderlijke gedrag en geroezemoes was er van het feest, dat vanaf de muzikant werd geboden, weinig meer te genieten.

Zo omstreeks 8 uur begon men de bloembakjes van hun bloemen te ontdoen. Iets waaraan zelfs volwassenen zich schuldig maakten. Droevig maar waar, de droeve balans van een feestdag, waaraan Spaarndam ieder jaar met

gulle hand voor geeft. Maar andere hulp is toch ook onontbeerlijk. Als de ouders wat meer oog op hun kroost hielden, zou de taak van de leden van de commissie Koninginnedag aanmerkelijk worden verlicht. En kan voorkomen worden, dat het programma van deze feestdag ingekrompen moet worden, omdat deze, echt ook bij Spaarndam horende feestdag, uit de hand gaat lopen. Door ouders en Kolkenbewoners kan door een beetje toezicht, veel van de genoemde narigheden worden voorkomen.

En nu het tweede punt Klep: Samen met mijn vrouw ben ik naar het jeugdhuis geweest. Zulks vanwege een toneeluitvoering van één van onze plaatselijke toneelverenigingen. De toestand in onze "Schouwburg" begint nu toch wel hemelschreiende vormen aan te nemen. Ik weet niet wat het moeilijkste is. In die lokaliteit een avond te spelen of er een avond als bezoeker te zitten kijken. Ik weet, er zijn mensen, die vinden dat er in het jeugdhuis een speciale sfeer hangt. Echt dorps. Goed ik wil daar niet aan tomen. Wat mijzelf aangaat, ik had meer last van zeer dan sfeer. Een hele avond stijf op zo'n stoeltje te zitten, zonder je knieën eens goed te kunnen verroeren. Het was er nog koud ook, want de verwarming is reeds geruime tijd defect. Ik bewonder het optimisme van onze Sp. damse toneelspelers en -speelsters, die een groot gedeelte van het seizoen in de kou hebben gerepeteerd. Wat hier nu aan gedaan moet worden, kan ik je ook zo één, twee, drie niet zeggen. Een dorpshuis zou natuurlijk de ideale oplossing zijn, maar zo je weet zijn we daar nog niet aan toe. Maar het zou toch treurig zijn als twee Spaarndamse verenigingen, die beiden al tientallen jaren bestaan, zouden moeten verdwijnen, omdat er geen gelegenheid is hun activiteiten te ontplooiën. De hoogste tijd dat voor deze verenigingen de noodklok wordt geluid.

Nu Klep dit was het dan, ik geef toe, het is geen vrolijke brief geworden. Maar het kan geen kwaad om ook eens de minder prettige zaken onder de loupe te nemen. Juist het gezamenlijk oplossen van de moeilijkheden, maakt het leven en wonen in Spaarndam goed.

Je alvast een prettige en zonnige vakantie toegewenst.

De Buur

DE BEJAARSOOS MET VAKANTIE

Als dit nummer van het dorpsorgaan verschijnt, zijn de wekelijkse bijeenkomsten in de soos wellicht voor enige tijd gestaakt.

De 25e juni is men voor het laatst bijeen geweest.

De bijeenkomsten zullen over enige maanden worden hervat.

Mededelingen hieromtrent kunnen te zijner tijd in het dorpsorgaan worden verwacht.

De poorten van de soos zijn dus voor een tijdje gesloten, zoals dat bij elke vereniging te doen gebruikelijk is.

Het gaat er overigens nog steeds uitstekend toe.

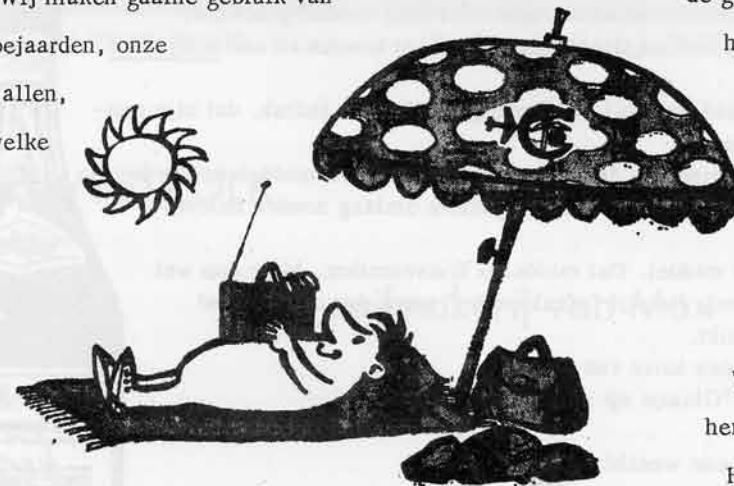
De kern van vaste bezoekers is voor Spaarndamse begrippen zonder meer groot te noemen. Dit na een bestaansperiode van 5 maanden te kunnen constateren is verheugend, omdat daarmee zo zoetjes aan het bewijs is geleverd, dat de bejaarden het in de soos naar hun zin hebben. Om niets anders gaat het!

Straks wordt iedere belangstellende bejaarde weer gaarne verwacht.

We hopen ons naar beste kunnen voor u te blijven inzetten en rekenen daarbij op uw medewerking. Wij vervolgen dan onze normale wekelijkse bijeenkomsten en wensen dan gezamenlijk zo nu en dan ook weer eens een uitschieter te organiseren.

Prettige zomermaanden toegewenst en voor straks tot ziens.

Wij maken gaarne gebruik van de bejaarden, onze aan allen, in welke

de gelegenheid, mede namens hartelijke dank uit te spreken die, op welke wijze en vorm dan ook, ten behoeve van de bejaardensoos voor verrassingen hebben gezorgd. Goede wijn behoeft geen krans. Wie die schoen past, trekke hem aan. Het Comité Bejaardensoos, Spaarndam.

WIST U.....

- a. dat de uitbreiding van havens en industrieën in het Noordzeekanaalgebied een snelle realisering van de zogenaamde Spaarndammerhout noodzakelijk maakt;
- b. dat deze groenzone, die een zware trefferfunctie krijgt te vervullen een capaciteit zal dienen te hebben van rond 100.000 bezoekers per normale vrije dag in het zomerseizoen;
- c. dat, behalve met de te verwachten 50.000 à 60.000 bezoekers aan het algemene openluchtrecreatiegebied, moet worden gerekend:
 1. met de bezoekers van de aan te leggen stadsrandvoorzieningen;
 2. met de watersporters op de uit te breiden Mooie Nel;
 3. met het bezoek aan eventuele toeristische voorzieningen;
- d. dat Amsterdam, Haarlem met directe omgeving en Velsen de grootste belanghebbenden zijn voor dit project;
- e. dat de oppervlakte van de Spaarndammerhout zo'n slordige 2.000 hectare zal bedragen?

Een en ander stond in de krant!

DE REDACTIE.

Nieuws voor automobilisten

Onderzoekingen hebben aangetoond, dat het drinken van sterke koffie na het gebruik van alcohol geen afdoend ontzuigingsmiddel mag worden genoemd.

De werking van alcohol bestaat slechts uit het wakker houden en een schijnbare helderheid.

Die schijnbare helderheid wekt bij de alcoholgebruikers de indruk, dat zijn prestaties beter zijn dan voorheen.

Met "waardeloos" bestempelden de onderzoekers de talrijke middelen, die in de handel worden gebracht en het bloedalcoholgehalte omlaag zouden moeten brengen.

Er is maar één afdoend middel. Dat middel is druivensuiker. Maar dan wel één ons per genuttigde borrel. Na vijf "afzakkertjes" moet dan al een pond druivensuiker worden gebruikt.

Dat is net iets om óók een kater van te krijgen.

Dan toch maar liever: "Glaasje op - laat je rijden! "

Aldus een artikeltje in een weekblad.

DE REDACTIE.

HERKENT U HET

DE WESTKOLK

omstreeks 1900

met zeilmakerij van Max

uit de collectie van de heer J. Lucas

KERMIS in SPAARNDAM

De Commissie Koninginnedag te Spaarndam heeft ons verzocht volgende mededeling in het orgaan op te nemen.

Vrijdag 21 en Zaterdag 22 juni a.s. zal de jaarlijkse kermis gehouden worden op de Westkolk te Spaarndam. Indien van politie-zijde goedkeuring wordt verkregen, en daar rekest genoemde commissie op, zal er Vrijdagavond 21 juni a.s. een ringrijderij op bromfietsen gehouden worden. Deze ringrijderij zal gehouden worden op de Pol in Spaarndam en begint om 19.00 uur.

Mooie geldprijzen liggen op de winnaars te wachten.

DE REDACTIE.

BUSKLACHTEN over LIJN 4

Sedert de busdienstwijziging Haarlem-Spaarndam op 5 mei j.l. zijn talrijke bezwaren - op- en aanmerkingen bij de Dorpsraad binnengekomen.

Naar aanleiding hiervan heeft een afvaardiging van de Dorpsraad op 16 mei j.l. een onderhoud gehad met de chef van het vervoerswezen van de N.Z.H.V.M.

Van onze zijde hebben we de volgende klachten opgesomd en nader toegelicht, t.w.:

- de omweg naar centrum stad;
- indien men naar het centrum wil gaan is men verplicht over te stappen en kan dan geen gebruik maken van de zesrittenkaart, hetgeen een financieel nadeel betekent;
- het overstapje om snel heen en terug te reizen;
- het vervallen van halteplaatsen;
- een juiste aanduiding van de bestemming van de bus.

Van N.Z.H.-zijde werd hierop geantwoord:

De N.Z.H. is een dienstverlenend bedrijf, maar zal de buslijnen waar veel geld bij moet op een zodanige wijze te zien exploiteren, dat dit verlies zo niet geheel, maar dan toch tot een minimum beperkt wordt.

Het overstapje om even heen en terug te reizen werd door de Spaarndammers (en ook anderen) als een retourtje gebruikt, maar is daar nooit voor bestemd geweest, al werd het dan oogluikend toegestaan.

Wanneer de Zijlweg weer voor het verkeer is opengesteld dan kan men met lijn 4 tot de Raaks rijden en zit dan nagenoeg in het hartje van de stad.

Moet men voor een boodschap of visite in de buurt van de Cronjéstraat zijn, dan zal men moeten overstappen zoals in het dorpsorgaan van mei is vermeld.

Dat in de dienstregeling maar enkele halteplaatsen zijn aangegeven vindt zijn oorzaak ook weer in de kostenbesparing.

Op een juiste aangegeven bestemming aan de voorzijde van de bus zal worden gelet en bovendien zal aan de chauffeurs worden opgedragen tijdig de volgende halteplaats af te roepen.

De N.Z.H.V.M. staat open voor alle op- en aanmerkingen, klachten en vooral suggesties van de zijde van het reizend publiek. Deze kunnen ertoe bijdragen dat men verzekerd is van een snel- en comfortabele (bus)-reis van Noord naar Zuid en van Oost naar West, aldus het antwoord van de chef van het vervoerswezen van de N.Z.H.

VERKEERS-PERIKELLEN

Als variant op het typisch Nederlandse gezegde "waarin een klein land groot kan zijn", zou i. v. m. de voor ons dorp geldende omstandigheden eens de gedachte gelanceerd kunnen worden n.l. "waarin een klein dorp een voorbeeld kan zijn".

Een ieder heeft zo over bepaalde gebeurtenissen of ontwikkelingen in dorp - stad - land of wereld zo zijn eigen gedachtenwereldje, die vanzelfsprekend door onze eigentijdse communicatiemiddelen kan worden beïnvloed of waarin men iets van zijn eigen gedachten in kan terugvinden. Soms wijkt de eigen zienswijze af van de gangbare mening of is men kritisch t. o. v. de waar te nemen gebeurtenissen of ontwikkelingen. Vooral met de uitdrukking "gangbare mening" moeten we echter voorzichtig om springen, daar deze vaak een gebrek aan kennis van de plaatselijke omstandigheden demonstreert.

Zonder nu voor chauvinist of nog erger te worden uitgemaakt, kan worden gesteld dat zeker voor ons dorp een aantal omstandigheden gelden, die een afwijkende mening rechtvaardigd t. o. v. de gangbare (overheids)-mening. We behoeven hierbij maar te denken aan de voor ons dorp geldende verkeersomstandigheden, die soms de grenzen van het ontoelaatbare bereiken en in ruimer verband gezien de plaats, die Spaarndam in het in te richten recreatiegebied moet gaan innemen, terwijl ook de inrichting van het voor industrie bestemde gebied zijn invloed op ons leefklimaat zal gaan uitoefenen.

In voorgaande artikelen in het dorpsorgaan is reeds aandacht besteed aan de verkeerssituatie in- en rond Spaarndam en ook bij de gemeentelijke overheid is gepleit de voor ons dorp noodzakelijke stappen te ondernemen met betrekking tot de verkeersveiligheid en daarmee ook de leefbaarheid in ons dorp.

Tot nog toe is alleen maar op de Spaarne-oever eenrichtingsverkeer ingevoerd, waarvoor vooral bij het gemeente-bestuur zelf ruime belangstelling bestond.

Aan de wens van de Dorpsraad, om bij het

invoeren van eenrichtingsverkeer op de Spaarndammerweg ook de aanleg van een gecombineerd fiets-wandelpad te realiseren, is tot nog toe geen gehoor gegeven.

Een verder nog te realiseren wens is de invoering van een maximum snelheid van 30 km/uur op de verkeersweg door Spaarndam, waarover inmiddels weer met het gemeente-bestuur van Haarlem contact is opgenomen.

Doordat in onze samenleving een aantal niet te vermijden gevaren zijn binnengeslopen, ontslaat dit ons niet van de plicht deze gevaren te blijven onderkennen en te signaleren en met alle beschikbare middelen te proberen deze te bestrijden.

Wanneer we als leek eens kritisch het verkeer in een stad als b.v. Haarlem of in de omgeving van ons eigen dorp gade slaan, moet het ons toch wel verwonderen dat - wil er van verkeersveiligheid nog sprake zijn - bij de huidige verkeersintensiteit het snelverkeer, zeker op bepaalde wegen, niet gescheiden is van het langzame verkeer.

Hopelijk bestaat deze verwondering niet alleen bij de leek en zijn het voor de deskundigen en de bestuursorganen waarschijnlijk in hoofdzaak de financieringsmiddelen die het realiseren van deze noodzakelijke voorzieningen verhinderen.

Een onlangs in het Haarlems Dagblad verschenen artikel, waarin aandacht werd besteed aan de resultaten van een onderzoek opgesteld door een Europese commissie die werkt aan het voorkomen van verkeersongelukken, is aanleiding geweest op de voor Spaarndam en omgeving geldende verkeerssituatie en vooral de hierbij ontbrekende noodzakelijke voorzieningen nog eens terug te komen.

Er schijnt volgens dat rapport in Europa iets fout te zijn aan de wegen waarover dagelijks stromen beroeps- en vakantievoertuigen trekken. Op iedere honderd miljoen kilometer, die het autoverkeer in West-Europa aflegt vallen er achttien doden. Voor Engeland is dit cijfer tien, voor Amerika minder dan vijf.

Uit de onderzoeken is gebleken, dat

vooral de kwaliteit van het wegdek bijzonder belangrijk is en dit de verkeersveiligheid kan bevorderen.

→ Alleen de kwaliteit van het wegdek is echter niet maatgevend. Uit het rapport blijkt n.l. ook, dat verbetering van de weg vooral daarin bestaat, dat voetgangers en fietsers van de auto-weg worden geweerd.

Worden deze laatste verkeersdeelnemers toegelaten op een weg waar ook autoverkeer zich bevindt, dan stijgt het percentage ongelukken ondanks het feit dat het wegdek zelf uitstekend kan zijn.

Willen we tot betere verkeersverhoudingen komen dan is hier dus de juiste weg aangegeven en zal het snelverkeer en het langzame verkeer hun eigen voorzieningen moeten krijgen.

Ware het niet dat Spaarndam in het te stichten recreatiegebied een bijzondere plaats moet gaan innemen, dan had het bepleiten van betere verkeersvoorzieningen misschien beter achterwege kunnen blijven, niet vanwege de noodzaak i. v. m. de verkeersveiligheid maar in de eerste plaats door het ontbreken van de benodigde geldmiddelen.

Er wordt vaak gewezen op de noodzaak van Europese samenwerking en het bevorderen van goede onderlinge betrekkingen. Naast de reeds bedreven activiteiten van het gemeentebestuur van Haarlem op dit gebied bestaat hier nu een unieke gelegenheid de resultaten van deze Europese verkeerscommissie voor de voor Spaarndam en omgeving geldende verkeersomstandigheden bij het provinciaal bestuur te bepleiten.

Gezien de enorme bedragen, die beschikbaar moeten komen voor de verwerving en de inrichting van het te stichten recreatiegebied zal toch voor een dorpje als Spaarndam - wat door de overheid is uitverkoren een centrum-functie te gaan vervullen in het recreatiegebied - ook hopelijk de geldmiddelen spoedig beschikbaar kunnen komen om de noodzakelijke verkeersvoorzieningen te realiseren, zodat de gedachte en gevoelens van de leek met betrekking tot de verkeersveiligheid wat meer in de pas komen met de reeds gesignaleerde Europese gedachte.

D. V.

POLITIEK DO ZIJN

"Weet je wat we doen?", zei Toxopeus in de Witte tegen Oud, "Het begint al te Someren, dus gaan we na de Luns geen Uiltje knappen, maar trekken we onze Klompé aan in het bos en zodra de Koekkoek roept, leggen we Cals in de Smallenbroek te Vondeling op de Biesheuvel".

Zo is dat. Stil laten liggen, zou je zo zeggen. Een mens heeft nu eenmaal zijn rust nodig. Vergeet u echter niet, dat "rust roest".

Zonder politiek te willen bedrijven, leek het ons goed deze knappe vondst van een geestig denker, in den lande, in het orgaan op te nemen.

Deze eerlijke vinder verdient een beloning.

Laten wij het daarbij laten.

DE REDACTIE.

